

RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

CONSEIL D'ÉTAT
section de législation

advies 77.313/1-2-3-4-16
van 22 januari 2025

avis 77.313/1-2-3-4-16
du 22 janvier 2025

over

sur

een voorstel van
programmadecreet 2024 (I)
van de Duitstalige
Gemeenschap

une proposition de
décret-programme 2024 (I) de
la Communauté
germanophone

(*Parl.St.* D.Parl. 2024-25,
nr. 37/1)

(*Doc. parl.*, Parl. Comm.
germ., 2024-2025, n° 37/1)

Op 16 december 2024 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Voorzitster van het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorstel van programmadecreet 2024 (I) van de Duitstalige Gemeenschap (*Parl.St.* D.Parl. 2024-25, nr. 37/1).

De artikelen 198 tot 200 en 204 zijn door de eerste kamer onderzocht op 14 januari 2025. De kamer was samengesteld uit Pierre LEFRANC, kamervoorzitter, Brecht STEEN en Tim CORTHAUT, staatsraden, Michel TISON, assessor, en Eline YOSHIMI, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Kristine BAMS, eerste Auditeur-afdelingshoofd.

De artikelen 129 tot 182, 184 tot 186 en 201 tot 204 zijn door de tweede kamer onderzocht op 13 januari 2025. De kamer was samengesteld uit Patrick RONVAUX, kamervoorzitter, Christine HOREVOETS en Laurence VANCRAVEBECK, staatsraden, Christian BEHRENDT en Jacques ENGLEBERT, assessoren, en Béatrice DRAPIER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Roger WIMMER, eerste auditeur.

De artikelen 1 tot 3, 86 tot 128 en 204 zijn door de derde kamer onderzocht op 14 januari 2025. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS en Bruno PEETERS, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

De verslagen zijn uitgebracht door Rein THIELEMANS en Githa SCHEPPERS, eerste auditeurs, en Ronald VAN CROMBRUGGE, Allan MAGEROTTE en Laurens LAVRYSEN, adjunct-auditeurs.

De artikelen 183, 187 tot 197 en 204 zijn door de vierde kamer onderzocht op 8 januari 2025. De kamer was samengesteld uit Bernard BLERO, kamervoorzitter, Géraldine ROSOUX en Dimitri YERNAULT, staatsraden, Christian BEHRENDT en Jacques ENGLEBERT, assessoren, en Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Roger WIMMER, eerste auditeur.

De artikelen 4 tot 85 en 204 zijn door de zestiende kamer onderzocht op 16 januari 2025. De kamer was samengesteld uit Wouter PAS, wnd. kamervoorzitter, Toon MOONEN en Annelies D'ESPALLIER, staatsraden, Johan PUT, assessor, en Greet VERBERCKMOES en Ilse ANNÉ, griffiers.

Het verslag is uitgebracht door Rein THIELEMANS en Barbara SPEYBROUCK, eerste auditeurs, Katrien DIDDEN, auditeur, en Pieter AERTGEERTS, adjunct-auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 22 januari 2025.

*

Le 16 décembre 2024, le Conseil d'État, section de législation, a été invité par la Présidente du Parlement de la Communauté germanophone à communiquer un avis dans un délai de trente jours, sur une proposition de décret-programme 2024 (I) de la Communauté germanophone (*Doc. parl.*, Parl. Comm. germ., 2024-2025, n° 37/1).

Les articles 198 à 200 et 204 ont été examinés par la première chambre le 14 janvier 2025. La chambre était composée de Pierre LEFRANC, président de chambre, Brecht STEEN et Tim CORTHAUT, conseillers d'État, Michel TISON, assesseur, et Eline YOSHIMI, greffier.

Le rapport a été présenté par Kristine BAMS, premier auditeur chef de section.

Les articles 129 à 182, 184 à 186 et 201 à 204 ont été examinés par la deuxième chambre le 13 janvier 2025. La chambre était composée de Patrick RONVAUX, président de chambre, Christine HOREVOETS et Laurence VANCRAVEBECK, conseillers d'État, Christian BEHRENDT et Jacques ENGLEBERT, assesseurs, et Béatrice DRAPIER, greffier.

Le rapport a été présenté par Roger WIMMER, premier auditeur.

Les articles 1 à 3, 86 à 128 et 204 ont été examinés par la troisième chambre le 14 janvier 2025. La chambre était composée de Jeroen VAN NIEUWENHOVE, président de chambre, Koen MUYLLE et Elly VAN DE VELDE, conseillers d'État, Jan VELAERS et Bruno PEETERS, assesseurs, et Annemie GOOSSENS, greffier.

Les rapports ont été présentés par Rein THIELEMANS et Githa SCHEPPERS, premiers auditeurs, et Ronald VAN CROMBRUGGE, Allan MAGEROTTE et Laurens LAVRYSEN, auditeurs adjoint.

Les articles 183, 187 à 197 et 204 ont été examinés par la quatrième chambre le 8 janvier 2025. La chambre était composée de Bernard BLERO, président de chambre, Géraldine ROSOUX et Dimitri YERNAULT, conseillers d'État, Christian BEHRENDT et Jacques ENGLEBERT, assesseurs, et Anne-Catherine VAN GEERSDAELE, greffier.

Le rapport a été présenté par Roger WIMMER, premier auditeur.

Les articles 4 à 85 et 204 ont été examinés par la seizième chambre le 16 janvier 2025. La chambre était composée de Wouter PAS, président de chambre f.f., Toon MOONEN et Annelies D'ESPALLIER, conseillers d'État, Johan PUT, assesseur, et Greet VERBERCKMOES et Ilse ANNÉ, greffiers.

Le rapport a été présenté par Rein THIELEMANS et Barbara SPEYBROUCK, premiers auditeurs, Katrien DIDDEN, auditeur, et Pieter AERTGEERTS, auditeur adjoint.

L'avis, dont le texte suit, a été donné le 22 janvier 2025.

*

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

VORMVEREISTEN

1. Voor sommige bepalingen van het voorstel zouden adviesverplichtingen van toepassing zijn als ze deel zouden uitmaken van een voorontwerp van decreet dat uitgaat van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap. Die adviesverplichtingen gelden evenwel niet voor voorstellen van decreet en dus ook niet voor het onderhavige voorstel.

Dit neemt niet weg dat de betrokken adviesverplichtingen voor voorontwerpen van decreet zouden worden uitgehold indien substantiële wijzigingen of nieuwe regelingen worden ingevoerd bij een voorstel van decreet, zonder dat de betrokken adviezen worden ingewonnen. Ook al lijkt dat hier niet het geval te zijn, wijst de Raad van State erop dat ook de voorzitter van het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap de bevoegde adviesraden kan raadplegen indien de betrokken adviesregeling dat toelaat en indien het Parlement dat wenselijk acht.

In elk geval is het raadzaam om, wat betreft de onderdelen van dit voorstel die aanvankelijk waren voorbereid als regeringsinitiatief en waarvoor al adviezen waren ingewonnen, die adviezen op te nemen in de parlementaire stukken.

2. Hoofdstuk 2 van het voor advies voorgelegde voorstel heeft betrekking op aangelegenheden die binnen het toepassingsgebied vallen van de wet van 16 juli 1973 ‘waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt’.

Artikel 6 van de wet van 16 juli 1973 bepaalt:

“Elke overheid moet alle erkende representatieve verenigingen en alle ideologische en filosofische strekkingen betrekken bij de voorbereiding en de uitvoering van het cultuurbeleid.

Met dit doel zullen zij een beroep doen op passende bestaande of op te richten organen en structuren, met het oog op inspraak of advies.”

Uit die bepaling volgt dat elke overheid ertoe gehouden is om bij de voorbereiding van haar cultuurbeleid alle erkende representatieve verenigingen en alle ideologische en filosofische strekkingen te betrekken, en om, indien nodig, daartoe organen *ad hoc* op te richten.

¹ Aangezien het om een voorstel van programmadecreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

Daarbij komt, zoals de afdeling Wetgeving reeds vaak opgemerkt heeft, dat uit diezelfde bepalingen volgt dat de adviesinstanties die op het stuk van de culturele aangelegenheden opgericht zijn, geacht moeten worden een verplicht uit te oefenen bevoegdheid te hebben om een advies uit te brengen.

In dit geval blijkt uit het dossier dat aan de afdeling Wetgeving is overgezonden niet of over de bepalingen van hoofdstuk 2 van het voorstel het advies is ingewonnen van een orgaan waarvan de samenstelling beantwoordt aan de vereisten van de wet van 16 juli 1973.²

3. De overige opmerkingen inzake de vormvereisten zijn opgenomen bij de artikelsgewijze bespreking.

ALGEMENE OPMERKING

Het gebruik van een verzameldecreet (in dit geval een programmadecreet) kan onder bepaalde omstandigheden voordelen bieden. Door verschillende bepalingen in een ontwerp tekst te groeperen die beperkt blijven tot aanpassingen met een louter technische draagwijdte, voorkomt men dat voor elk van deze aanpassingen een afzonderlijke wetgevingsprocedure moet worden opgestart. Een verzameldecreet kan ook een meerwaarde bieden, doordat wordt voorkomen dat het Parlement van de Duitstalige Gemeenschap zou worden overstelpt met verschillende ontwerpen met een beperkte beleidsmatige draagwijdte.

Dit veronderstelt natuurlijk wel dat een verzameldecreet niet op een oneigenlijke wijze wordt gebruikt, doordat het betrokken decreet bepalingen zou bevatten die manifest de hiervoor geschetste draagwijdte te buiten gaan. Ook indien dit voor het thans om advies voorgelegde voorstel van decreet niet het geval lijkt te zijn, moet worden vastgesteld dat het voorstel, dat niet minder dan 204 artikelen telt, verscheidene maatregelen bevat die een afzonderlijk decretaal initiatief verdienen.

Daar komt nog bij dat de voorstellen³ inzake programmadecreten van de Duitstalige Gemeenschap reeds sinds geruime tijd⁴ niet om advies aan de Raad van State worden voorgelegd, waardoor een juridisch onderzoek van die initiatieven telkens uitblijft, met alle gevolgen van dien

² Zie eerder reeds adv.RvS 64.296/VR van 31 oktober 2018 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 25 februari 2019 ‘zur Billigung des Zusammenarbeitsabkommens vom 21. Dezember 2018 zwischen der Flämischen Gemeinschaft und der Deutschsprachigen Gemeinschaft über den Gebrauch der FM-Frequenz Brussegem 95,2 MHz’, *Parl.St. Parl.D.Gem.* 2018-19, nr. 283/1, 9-10, opmerking 4.2; adv.RvS 64.762/3 van 2 januari 2019 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Duitstalige Gemeenschap van 25 februari 2019 ‘zur Billigung des Zusammenarbeitsabkommens vom 25. Januar 2019 zwischen der Französischen Gemeinschaft und der Deutschsprachigen Gemeinschaft über die Zurverfügungstellung der Radiofrequenzen im Band 87,5-108 MHz’, *Parl.St. Parl.D.Gem.* 2018-19, nr. 281/1,10, opmerking 4.2.

³ Anders dan de andere overheden blijken de initiatieven ter zake niet uit te gaan van de regering, maar van parlementsleden.

⁴ Te beginnen met het Programmdekret 2002 van 3 februari 2003 en onafgebroken tot het Programmdekret 2023 van 14 december 2023.

wanneer naderhand problemen rijzen bij de toepassing van die decretale bepalingen of bij de uitvoering ervan bij ontwerpbesluiten (die wel om advies moeten worden voorgelegd).

ONDERZOEK VAN DE TEKST

HOOFSTUK 1 – PERSOONSGEBONDEN AANGELEGENHEDEN

Afdeling 1 – Gezondheid

Artikel 2

Artikel 2 van het voorstel voegt in artikel 10.1.7 van het decreet van 1 juni 2004 ‘zur Gesundheitsförderung und zur medizinischen Prävention’ een nieuwe paragraaf 1.1 in die het mogelijk maakt dat personen die hun woonplaats hebben in het Duitse taalgebied en gevaccineerd zijn buiten het Belgische grondgebied, bij een dienstverrichter of een vaccinator een aanvraag kunnen indienen om die vaccinatie te registreren in het bestel- en registratiesysteem dat door de Regering van de Duitstalige Gemeenschap is bepaald. Tevens wordt de verwerking geregeld van persoonsgegevens in dat verband.

De voorgestelde regeling geldt bijgevolg enkel voor personen die gevaccineerd zijn buiten het Belgische grondgebied en niet voor personen die gevaccineerd zijn in België, maar buiten het Duitstalige taalgebied. De gemachtigde gaf in dat verband de volgende toelichting:

“Innerhalb Belgiens werden die Systeme ‚Vaccicard‘ bzw. ‚Vaccinnet‘ gemeinsam genutzt. Bezüglich der Bürger, die der Zuständigkeit der Deutschsprachigen Gemeinschaft unterliegen, werden alle diesbezüglichen Impfungen hierin eingetragen. Insofern also ein Arzt im französischen Sprachgebiet eine Person mit Wohnsitz im deutschen Sprachgebiet impft, werden die entsprechenden Daten im System Vaccicard eingetragen. Die Impfberechtigten, Dienstleister und Behörden der Deutschsprachigen Gemeinschaft haben entsprechenden Zugriff auf diese Daten im Rahmen der Artikel 10.1.7 und 10.1.8 des Dekrets vom 1. Juni 2004.

Im Entwurf des Zusammenarbeitsabkommens zwischen dem Föderalstaat, der Flämischen Gemeinschaft, der Französischen Gemeinschaft, der Deutschsprachigen Gemeinschaft, der Gemeinsamen Gemeinschaftskommission, der Wallonischen Region und der Französischen Gemeinschaftskommission über den optimalen elektronischen Austausch und das Teilen von Informationen und Daten zwischen den Akteuren des Sozial- und Gesundheitssektors wird der ‚intervault exchange mechanism‘ beschrieben. Über diesen Mechanismus sollen die Daten in den Gesundheitstresoren zum korrekten regionalen Gesundheitstresor, basierend auf dem Wohnort des Bürgers, verschoben werden. Dieses Abkommen soll im Laufe dieses Jahres gebilligt werden.”

De vraag rijst of, in afwachting van een regeling in een samenwerkingsakkoord zoals geschetst door de gemachtigde, alvast niet kan worden bepaald dat ook vaccinaties die zijn toegediend in de drie andere taalgebieden op het Belgische grondgebied, kunnen worden geregistreerd op vraag van personen die hun woonplaats hebben in het Duitse taalgebied.⁵

Afdeling 2 – Ouderen

Artikel 4

Het voorgestelde artikel 32, § 2, derde lid, van het decreet van 13 december 2018 ‘über die Angebote für Senioren und Personen mit Unterstützungsbedarf sowie über die Palliativpflege’ heeft betrekking op de vergunningsvoorwaarden inzake bepaalde diensten voor personenondersteuning en machtigt de Regering onder andere om afwijkingen toe te staan van de door haar vastgelegde voorwaarden inzake de bouwnormen en specifieke veiligheidsmaatregelen vermeld in artikel 32, § 1, eerste lid, 2°, van hetzelfde decreet. Dat wordt als volgt toegelicht:

“Mit vorliegendem Artikel zur Abänderung des Dekrets vom 13. Dezember 2018 wird der Regierung die Möglichkeit gegeben, bestehende Situationen bezüglich zu geringer Flächen einzelner Bewohnerzimmer oder einzelner betreuter Wohnungen mit Betriebsgenehmigung unbefristet zu regularisieren, indem eine entsprechende Ausnahmegenehmigung zur Fläche der Zimmer erteilt wird. Dies kann nur im Falle von Umbaumaßnahmen geschehen und nachdem belegt wurde, dass aus infrastrukturellen Gründen keine Möglichkeit existiert, realistisch die Zimmergröße anzupassen. Zudem muss vor dem Umbau eine Betriebsgenehmigung für diese Zimmer vorliegen. Für Neubauten oder Anbauten kann keine Ausnahme ausgesprochen werden.”⁶

Volgens de gemachtigde wordt met “nur im Falle von Umbaumaßnahmen” het volgende bedoeld:

“Hiermit wird die Absicht zum Ausdruck gebracht, dass Ausnahmegenehmigungen nur dann erteilt werden können, wenn im Vorfeld Umbaumaßnahmen durchgeführt wurden und belegt werden kann, dass selbst im Rahmen dieser Maßnahmen keine verhältnismäßige Möglichkeit bestand, die Zimmergröße anzupassen.”

Gevraagd of die voorwaarden, of minstens sommige ervan (bijvoorbeeld dat de afwijking enkel mogelijk is voor bestaande gebouwen en niet voor nieuwe gebouwen en uitbreidingen) niet beter in de voorgestelde bepaling worden opgenomen, antwoordde de gemachtigde:

“Bei der Abfassung der Ausnahmebedingungen seitens der Regierung sind die aus dem Kommentar zum Artikel hervorgehenden Vorgaben genauestens einzuhalten.”

⁵ Zie in dat verband bijvoorbeeld artikel 43/1, § 1, vierde lid, van het decreet van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest van 21 november 2003 ‘betreffende het preventieve gezondheidsbeleid’, alsook artikel 18, § 2, van de ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 16 mei 2024 ‘betreffende het preventieve gezondheidsbeleid’.

⁶ *Parl.St.* D.Parl. 2024-25, nr. 37/1, 5.

Zoals de bepaling thans is geredigeerd, machtigt ze de Regering echter om ook andere afwijkingen toe te staan. Er wordt dus het best in de tekst verduidelijkt binnen welke voorwaarden de afwijkingen kunnen worden toegestaan.

Afdeling 3 – Gezin

Artikel 9

Naar luid van het voorgestelde artikel 76.1 van het decreet van 23 april 2018 ‘über die Familienleistungen’ worden rechtsvorderingen tegen beslissingen inzake vaststelling van een beperking in de zin van artikel 22, eerste lid, 2°, van hetzelfde decreet ingesteld binnen een termijn van drie maanden, te rekenen vanaf de datum van verzending van de beslissing.

Vermits de betrokkene op de datum van *verzending* nog geen kennis heeft van de beslissing, kan die datum de voormelde termijn echter niet doen ingaan. In het voorgestelde artikel wordt dus het best bepaald dat de rechtsvorderingen worden ingesteld binnen een termijn van drie maanden vanaf de *kennisgeving*. De datum waarop de termijn ingaat, wordt dan bepaald met toepassing van artikel 53bis van het Gerechtelijk Wetboek.

Afdeling 4 – Sociale aangelegenheden

Bij deze afdeling zijn, behoudens de opmerking bij artikel 204, geen opmerkingen te maken.

Afdeling 5 – Dienst voor zelfbeschikkend leven

Artikel 16

In de inleidende zin van artikel 16 van het voorstel moeten de woorden “Absatz 1” worden weggelaten, vermits het te wijzigen artikel 11 van het decreet van 13 december 2016 ‘über Maßnahmen im Bereich des selbstbestimmten Lebens’ slechts één lid telt.

Afdeling 6 – Jeugdbijstand en jeugdbescherming

Artikel 28

Artikel 28 van het voorstel vult artikel 29, § 1, van het decreet van 13 november 2023 ‘über die Jugendhilfe und den Jugendschutz’ aan met een vijfde lid dat bepaalt dat het departement de inschatting kan opdragen aan aanbieders van jeugdbijstand en aan dienstverrichters.

In de toelichting wordt verduidelijkt dat deze wijziging de rechtsgrondslag consolideert voor een reeds bestaande praktijk waarbij, na een eerste beoordeling door het departement Jeugdbijstand en na overleg met de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen en,

indien nodig, de kinderen, de dienstverleners nieuwe vragen nader kunnen beoordelen of van verder advies kunnen voorzien.

Aldus laat de toelichting uitschijnen dat steeds eerst een beoordeling dient te gebeuren door het departement en dat nadien nadere vragen en adviezen kunnen worden opgedragen aan aanbieders van jeugdbijstand en aan dienstverrichters. Indien dit de bedoeling is van de indieners van het voorstel, dient dit uitdrukkelijk in de tekst tot uiting te worden gebracht. Zoals de tekst thans is geredigeerd, lijkt de volledige inschatting te kunnen worden opgedragen aan aanbieders van jeugdbijstand en aan dienstverrichters.

Artikelen 36 en 48

1. Artikel 36 van het voorstel brengt een wijziging aan in artikel 57, § 8, tweede lid, van het decreet van 13 november 2023 dat betrekking heeft op de vertrouwelijkheid van de documenten en mededelingen opgesteld of gedaan door het departement in het kader van de opdracht tot bemiddeling gegeven door de procureur des Konings. Artikel 48 van het voorstel wijzigt op dezelfde wijze artikel 76, § 8, tweede lid, van het decreet van 13 november 2023 dat betrekking heeft op de vertrouwelijkheid van de documenten en mededelingen opgesteld of gedaan door het departement in het kader van de opdracht tot bemiddeling gegeven door de jeugdrechter of de jeugdrechtsbank.

2. Artikel 57, § 8, tweede lid, en artikel 76, § 8, tweede lid, van het decreet van 13 november 2023 luiden thans als volgt:

“Als het departement in het kader van zijn werkzaamheden documenten opstelt en mededelingen doet, dan zijn die documenten en mededelingen vertrouwelijk, met uitzondering van die welke met instemming van de partijen aan de gerechtelijke autoriteiten worden doorgegeven. Ze mogen niet worden gebruikt tijdens strafrechtelijke, civielrechtelijke, administratieve of arbitrageprocedures of enige andere geschillenbeslechtsprocedure en zijn niet aanvaardbaar als bewijs, zelfs niet in de vorm van een buitengerechtelijke bekentenis.”

Door de voorgestelde wijziging zal de tweede zin ervan luiden als volgt:

“Zonder toestemming van de partijen mogen ze niet worden gebruikt tijdens strafrechtelijke, civielrechtelijke, administratieve of arbitrageprocedures of enige andere geschillenbeslechtsprocedure en zijn niet aanvaardbaar als bewijs, zelfs niet in de vorm van een buitengerechtelijke bekentenis.”

3. In de toelichting bij de artikelen 36 en 48 van het voorstel wordt gesteld:

“De artikelen 57, § 8, en 76, § 8, van het decreet bepalen dat documenten en mededelingen die tijdens de bemiddeling tot stand zijn gekomen, niet mogen worden gebruikt in strafrechtelijke, burgerlijke, administratieve of arbitrageprocedures of in enige andere geschillenbeslechtsprocedure en niet als bewijs mogen worden aanvaard, zelfs niet in de vorm van een buitengerechtelijke bekentenis. Er wordt een uitzondering gemaakt voor documenten of mededelingen die met instemming van de partijen aan de gerechtelijke autoriteiten worden verstrekt.

De toestemming van de partijen heeft betrekking op zowel de doorgifte als het gebruik van de informatie. Aangezien dit echter niet duidelijk blijkt uit de huidige formulering van het lid, worden artikel 57, § 8, tweede lid, en artikel 76, § 8, tweede lid, van het decreet door dit artikel verduidelijkt door in de tweede zin uitdrukkelijk te verwijzen naar de toestemming van de partijen.”

Volgens de gemachtigde vormen de voorgestelde wijzigingen louter een precisering van de bestaande bepalingen. De gemachtigde stelt:

“Es soll sich in der Tat nur um eine Präzisierung des bereits bestehenden Artikels handeln. Mit Einverständnis aller Parteien eine Möglichkeit der Weitergabe der im Rahmen der Tätigkeit des Fachbereichs erstellten Dokumente und erfolgten Mitteilungen an die Gerichtsbehörden vorzusehen, ohne die Möglichkeit für die Gerichtsbehörden diese zu verwenden, erscheint uns nicht kohärent. Der Artikel ist in dieser Hinsicht aber tatsächlich weiterhin undeutlich formuliert. Die Änderung muss erneut beleuchtet werden. Es handelt sich nicht um eine Verletzung der Vertraulichkeit, da das Einverständnis aller Parteien vorliegen muss, um eine Weitergabe und Verwendung in anderen Verfahren zu ermöglichen.”

4. Door het gebruik van de documenten en mededelingen toe te laten “tijdens strafrechtelijke, civielrechtelijke, administratieve of arbitrageprocedures of enige andere geschillenbeslechtsprocedure”, zij het met instemming van de partijen, brengen de voorgestelde bepalingen niet louter een precisering aan in de bestaande artikelen. De eerste zin van artikel 57, § 8, tweede lid, en artikel 76, § 8, tweede lid, van het decreet van 13 november 2023 heeft immers enkel betrekking op het doorgeven van de documenten aan de gerechtelijke autoriteiten.

Bovendien scheppen de voorgestelde wijzigingen onzekerheid doordat onduidelijk is of de uitsluiting als aanvaardbaar bewijs, zelfs in de vorm van een buitengerechtelijke bekentenis, al dan niet geldt wanneer de partijen toestemming hebben gegeven voor het gebruik in één van de vermelde procedures. De gemachtigde stelt dat “diese Bestimmung (...) weiterhin [soll] gelten”, terwijl de tekst van de gewijzigde bepaling in de andere richting wijst.

5. In het licht van deze onduidelijkheden moeten de voorgestelde bepalingen door de indieners van het voorstel aan een nieuw onderzoek worden onderworpen.

Artikelen 51 en 52

Artikel 52 van het voorstel wijzigd artikel 88 van het decreet van 13 november 2023. Afdeling 1 (“Erkenning van aanbieders van jeugdbijstand en jeugdbescherming”) van hoofdstuk 6 (“Erkenning en subsidiering”) van hetzelfde decreet, waartoe het te wijzigen artikel 88 behoort, is conform artikel 85 van het decreet, zoals gewijzigd bij artikel 51 van het voorstel, niet van toepassing op gespecialiseerde pleeggezinnen. Zoals de gemachtigde bevestigt, is bijgevolg een verwijzing in het voorgestelde artikel 88, § 2, eerste lid, naar artikel 104.2, eerste lid, 1°, niet op zijn plaats. Artikel 104.2 van het decreet, in te voegen bij artikel 62 van het voorstel, geldt immers voor de erkenning van gespecialiseerde pleeggezinnen.

Aangezien het, aldus de gemachtigde, de bedoeling is dat artikel 88, § 2, eerste lid, van het decreet ook van toepassing is op de gespecialiseerde pleeggezinnen, past het in de nieuwe

afdeling 2.1 (die ingevoegd wordt bij artikel 58 van het voorstel) een artikel toe te voegen dat voorziet in een gelijkaardige gelijkstelling als diegene die is opgenomen in artikel 88 van het decreet van 13 november 2023, maar dan voor de kwalificatie bedoeld in artikel 104.2, eerste lid, 1°, van dit decreet.

Artikel 62

1. Op de vraag wat moet worden begrepen onder een “gekwaliceerde” natuurlijke persoon als bedoeld in het voorgestelde artikel 104.2, eerste lid, 1°, van het decreet van 13 november 2023, antwoordde de gemachtigde:

“Im Sinne des Artikels 104.2 Absatz 1 Nummer 1 versteht man unter einer ‘qualifizierten natürlichen Person’ eine Person mit den fachlichen Kompetenzen, die für die anspruchsvollen Aufgaben einer Fachpflegefamilie erforderlich sind. Die entsprechenden Qualifikationen, die in einem Erlass ausgeführt werden sollen, gewährleisten, dass die Fachpflegefamilie pädagogisch und psychosozial geschult ist. Dadurch wird sichergestellt, dass sie Kindern und Jugendlichen mit besonderen Betreuungsbedarfen eine fundierte Unterstützung und angemessene Betreuung bieten kann.”

Het verdient aanbeveling deze verduidelijking in de parlementaire bespreking van het voorstel aan bod te laten komen.

2. In het voorgestelde artikel 104.2, eerste lid, 6°, van het decreet van 13 november 2023 wordt als voorwaarde opgelegd dat de natuurlijke persoon die aan gespecialiseerde pleegzorg doet, aangesloten is bij een sociaal verzekeringsfonds.

In het voorgestelde artikel 3, 9.1°, van het decreet van 13 november 2023 (artikel 19 van het voorstel) wordt het gespecialiseerd pleeggezin gedefinieerd als de natuurlijke persoon die “zelfstandig” niet-verwante kinderen en jongeren opvangt.

Uit deze twee bepalingen lijkt te volgen dat vereist is dat de in het voorgestelde artikel 104.2 van het decreet van 13 november 2023 bedoelde natuurlijke persoon de opvangactiviteit “als zelfstandige”, in de sociaalrechtelijke betekenis van het woord, uitoefent. Het verdient evenwel aanbeveling deze voorwaarde te verduidelijken, door een amendering van de voorgestelde tekst van artikel 104.2 van het decreet van 13 november 2023 of in de parlementaire bespreking ervan.

Artikel 63

De gemachtigde bevestigt dat in het voorgestelde artikel 104.3, § 1, eerste lid, van het decreet van 13 november 2023 moet verwezen worden naar “de voorbereiding op de pleegzorg, vermeld in artikel 104.9”.

Artikel 68

In het voorgestelde artikel 104.8, derde lid, van het decreet van 13 november 2023 wordt de Regering gemachtigd om “de nadere regels” te bepalen.

Op de vraag wat verstaan moet worden onder deze “nadere regels”, antwoordt de gemachtigde:

“Im Sinne des Artikels 104.8 ist die Aufnahmekapazität einer Fachpflegefamilie grundsätzlich auf mindestens drei und höchstens sechs Plätze festgelegt. Diese Regelung dient dazu, eine qualitativ hochwertige Betreuung sicherzustellen und eine Überlastung der Fachpflegefamilien zu vermeiden.

Eine Fachpflegefamilie kann jedoch mehr als sechs Pflegekinder aufnehmen, sofern die in Artikel 104.8 Absatz 2 vorgesehene positive Stellungnahme des Fachbereichs vorliegt. Diese Stellungnahme bestätigt, dass die Qualität der Betreuung trotz der erhöhten Anzahl an Pflegekindern gewährleistet bleibt. Außerdem soll geprüft werden, ob die in Artikel 104.2 Absatz 1 Nummer 4 des Dekrets genannten Bedingungen in Bezug auf die Infrastruktur weiterhin erfüllt werden. Dadurch wird sichergestellt, dass jedes Pflegekind in einem stabilen und förderlichen Umfeld betreut wird.

Die Möglichkeit zur Überschreitung der Höchstkapazität erlaubt es, flexibel auf individuelle Betreuungssituationen zu reagieren, ohne Kompromisse bei der Qualität einzugehen.

Die Ermächtigung der Regierung nach Artikel 104.8 Absatz 3 betrifft somit die Bedingungen, unter denen eine Abweichung von der Höchstaufnahmekapazität zulässig ist.”

In het licht hiervan verdient het aanbeveling de machtiging aan de Regering te verduidelijken, bijvoorbeeld als volgt:

“De Regering kan de voorwaarden en procedure bepalen waaronder de afwijking van de maximale capaciteit kan worden toegestaan.”

Artikel 72

1. Artikel 72 van het voorstel voegt een artikel 106.1 in het decreet van 13 november 2023 in dat de financiering regelt van plaatselijke en in de tijd beperkte projecten die worden bepaald in een overeenkomst tussen de projectaanbieders en de Regering voor een periode van een jaar met de mogelijkheid van een eenmalige verlenging.

2. In het voorgestelde artikel 106.1, eerste lid, van het decreet van 13 november 2023 wordt bepaald dat “(m)et inachtneming van de in dit decreet vermelde voorschriften” aan de niet-gedekte vraag naar jeugdbijstand of jeugdbescherming kan worden voldaan in het kader van plaatselijke en in de tijd beperkte projecten.

Gevraagd welke “voorschriften” worden bedoeld, antwoordt de gemachtigde:

“Die in Artikel 106.1 erwähnte Konvention kann nur mit regulär anerkannten Jugendhilfe- oder Jugendschutzanbietern abgeschlossen werden. Gemeint sind demnach die Bestimmungen, die der Anerkennung zugrunde liegen. Het in artikel 106.1 genoemde

overeenkomst kan alleen worden gesloten met regelmatig erkende kinderpelzjns- of kinderpelzermingsaanbieders. Bedoeld wordt de bepalingen waarop de erkenning berust.”

Omwillp van de rechtszekerheid en de duidelijkheid is het aan te bevelen in artikel 106.1, eerste lid, meer specifiek te verwijzen naar de beoogde erkenningsvoorschriften⁷ van het decreet van 13 november 2023.

3. In het voorgestelde artikel 106.1, tweede lid, van het decreet van 13 november 2023 wordt bepaald dat onder meer de financiering van de projecten wordt geregeld in een overeenkomst tussen de projectaanbieders en de Regering.

Gelet op de beginselen die de uitoefening van de normatieve functie beheersen, kunnen in een overeenkomst in principe enkel praktische afspraken worden opgenomen die een concretisering inhouden van de bij een decreet of, binnen de grenzen waarbinnen delegaties toelaatbaar zijn, bij uitvoeringsbesluit vastgestelde regels.

De financiering van de plaatselijke en in de tijd beperkte projecten zal overeenkomstig het voorgestelde artikel 106.1, tweede lid, volledig worden bepaald in de overeenkomst, hetgeen met het voormelde niet in overeenstemming kan worden gebracht. De voorgestelde bepaling dient op dit punt te worden uitgewerkt.⁸

Artikel 76

Bij artikel 76 van het voorstel worden in artikel 113, eerste lid, van het decreet van 13 november 2023 de woorden “en semi-residentiële” opgeheven.

Om toelichting hierover gevraagd, antwoordt de gemachtigde het volgende:

“Die Streichung der Worte ‘und teilstationären’ in Artikel 113 Absatz 1 ist als fehlerhafte Abänderung zu betrachten. Um die Zielsetzung des Dekrets korrekt abzubilden und eine klare Differenzierung zwischen den finanzierten Ausgaben sicherzustellen, sollte Artikel 113 wie folgt formuliert werden:

‘Artikel 113 – Ausgaben von Anbieter, Dienstleister sowie Pflegefamilien und Fachpflegefamilien

Im Rahmen von stationären Maßnahmen können Jugendhilfe- und Jugendschutzanbieter, Dienstleister sowie Fachpflegefamilien eine Finanzierung der Ausgaben für die behandelten, betreuten oder begleiteten Kinder, Jugendlichen und jungen Erwachsenen beantragen.

⁷ Gelet op de verklaring van de gemachtigde dat de overeenkomst enkel kan worden gesloten met de erkende aanbieders van jeugdbijstand of jeugdbescherming, lijken de voorschriften van afdeling 1 van hoofdstuk 6 in acht te moeten worden genomen.

⁸ Zie bijvoorbeeld artikel 105, § 1, van het decreet van 13 november 2023 dat bepaalt:

“De subsidiëring vermeld in artikel 107, eerste lid, de nadere regels ervan en een taakbeschrijving worden vastgelegd in een overeenkomst tussen de Regering en de erkende aanbieders van jeugdbijstand of jeugdbescherming. De Regering stelt het kader en de verdere inhoud van de overeenkomst vast.”

Im Rahmen von stationären und teilstationären Maßnahmen können Pflegefamilien eine Finanzierung der Ausgaben für die behandelten, betreuten oder begleiteten Kinder, Jugendlichen und jungen Erwachsenen beantragen.

Die Regierung legt die Art der Ausgaben, die Bedingungen und die Modalitäten ihrer Finanzierung sowie die Bedingungen und die Modalitäten des Antrags fest.'

Diese Formulierung stellt sicher, dass:

- Anbieter, Dienstleister sowie Fachpflegefamilien im Rahmen stationärer Maßnahmen Ausgaben erstattet bekommen können;
- Pflegefamilien sowohl für stationäre als auch für teilstationäre Maßnahmen Ausgaben erstattet bekommen können.

Die Ausgaben für teilstationäre Maßnahmen bei Pflegefamilien sollen im Rahmen eines Ausführungserlasses konkretisiert werden. Im Fall einer Teilzeitpflege sollen Pflegefamilien, die Kinder, Jugendliche oder junge Erwachsene teilstationär betreuen, eine Finanzierung der Kosten für Fahrten zum Abholen und Zurückbringen des Pflegekindes beantragen können.

Somit sollte Artikel 76 des Programmdekretvorschlags wie folgt lauten:

'Art. 76 – Artikel 113 desselben Dekrets wird wie folgt abgeändert:

1. In der Überschrift wird die Wortfolge 'stationären und teilstationären' gestrichen und das Wort 'Pflegefamilien' durch die Wortfolge 'Pflegefamilien und Fachpflegefamilien' ersetzt.

2. In Absatz 1 wird die Wortfolge 'und teilstationären' gestrichen und das Wort 'Pflegefamilien' durch das Wort 'Fachpflegefamilien' ersetzt;

3. Zwischen Absatz 1 und Absatz 2, der zu Absatz 3 wird, wird folgender Absatz eingefügt:

'Im Rahmen von stationären und teilstationären Maßnahmen können Pflegefamilien eine Finanzierung der Ausgaben für die behandelten, betreuten oder begleiteten Kinder, Jugendlichen und jungen Erwachsenen beantragen'.' "

Om de foutieve wijziging van artikel 113 van het decreet van 13 november 2023 op de door de gemachtigde voorgestelde wijze recht te zetten, zal een amendement op het voorstel in die zin moeten worden ingediend.

Artikel 79

1. Artikel 79, 4°, van het voorstel voegt in artikel 120 van het decreet van 13 november 2023 een paragraaf 2.1 in waarin de categorieën van persoonsgegevens zijn opgenomen die de Regering kan verwerken en waarvoor de doeleinden van de verwerking worden bepaald. Het betreft de categorieën van persoonsgegevens betreffende: de erkende aanbieders van jeugdbijstand en jeugdbescherming en hun personeelsleden (1°); de pleeggezinnen en de gespecialiseerde pleeggezinnen (2°) en de leden van het pleeggezin of het gespecialiseerde pleeggezin die tot het gezin behoren (3°).

Artikel 79, 5°, van het voorstel voegt in artikel 120 een paragraaf 2.2 in waarin de categorieën van persoonsgegevens zijn opgenomen die de inspecteurs en de externe deskundigen, die overeenkomstig het voorgestelde artikel 123.1 (artikel 82 van het voorstel) zijn aangewezen, kunnen verwerken voor het doeleinde van de inspectie en de controle. Het betreft de categorieën van persoonsgegevens betreffende: de kinderen, jongeren en de personen belast met hun opvoeding, alsook de jongvolwassenen (1°); de erkende aanbieders van jeugdbijstand en jeugdbescherming en hun personeelsleden (2°); de pleeggezinnen en de gespecialiseerde pleeggezinnen (3°) en de leden van het pleeggezin of het gespecialiseerde pleeggezin die tot het gezin behoren (4°).

2. Wat het onderscheid tussen enerzijds de pleeggezinnen en de gespecialiseerde pleeggezinnen en anderzijds de leden van het pleeggezin of het gespecialiseerde pleeggezin betreft, stelt de toelichting dat met de leden “alle personen [worden] bedoeld die permanent in het huishouden van de erkende pleegouders of gespecialiseerde pleegouders wonen en actief deelnemen aan het dagelijkse leven en dus aan de opvang van het pleegkind”.

Gelet op deze toelichting, lijkt het duidelijker om in het voorgestelde artikel 120, § 2.1, 2°, respectievelijk artikel 120, § 2.2, 3° (artikel 79, 4° en 5°, van het voorstel), niet te verwijzen naar “de pleeggezinnen en [de] gespecialiseerde pleeggezinnen” maar naar “de pleegouders en de gespecialiseerde pleegouders”.

3. Wat de persoonsgegevens onder het voorgestelde artikel 120, § 2.1, 3°, respectievelijk artikel 120, § 2.2, 4°, betreft, is het niet duidelijk waarom geen gegevens kunnen worden verwerkt over het salaris (d), terwijl wel gegevens kunnen worden verwerkt over de financiële situatie (e).

De gemachtigde bevestigt dat dit een vergissing is:

“Daten zum Gehalt sollten ebenso wie Daten zur finanziellen Situation (“e”) verarbeitet werden können. Es handelt sich hierbei um einen Fehler im aktuellen Vorschlag, der entsprechend korrigiert wird.”

De tekst van het voorstel kan in deze zin worden geamendeerd.

Artikel 82

Het voorgestelde artikel 123.1 van het decreet van 13 november 2023 regelt de controle en inspectie van de erkende aanbieders van jeugdbijstand en jeugdbescherming, pleeggezinnen en gespecialiseerde pleeggezinnen.

Om verduidelijking gevraagd, stelt de gemachtigde onder meer het volgende:

“Die betroffenen Anbieter, Pflegefamilien oder Fachpflegefamilien werden über die Feststellungen informiert. Diese Rückmeldung erfolgt in der Regel unmittelbar nach einer Inspektion und ermöglicht den Anbietern, Pflegefamilien oder Fachpflegefamilien Korrekturmaßnahmen zu ergreifen.”

Het feit dat de betrokken aanbieders, de pleeggezinnen of gespecialiseerde pleeggezinnen over de bevindingen worden geïnformeerd en deze feedback doorgaans onmiddellijk na een inspectie plaatsvindt, blijkt evenwel niet uit het voorgestelde artikel 123.1, § 1, waar enkel in het tweede lid, 4°, wordt verwezen naar een onmiddellijke feedback aan de vertegenwoordiger van de erkende aanbieder van jeugdbijstand of jeugdbescherming.

Het verdient aanbeveling deze verduidelijking in de voorgestelde bepaling op te nemen.

HOOFDSTUK 2 – CULTURELE AANGELEGENHEDEN

Afdeling 1 – Cultuur

De artikelen 86 tot 94 van het voorstel strekken tot wijziging van de regeling van subsidies voor cultureel-erfgoedpublicaties, voor socioculturele instellingen uit de niet-commerciële sector, voor de ondersteuning van cultuurprojecten en kunstenaars, voor jubileumvieringen van amateurkunstverenigingen en folkloreverenigingen,⁹ voor (gespecialiseerde) creatieve ateliers en voor creatieve vakantieateliers.

Gevraagd of de voorgestelde regeling als staatsteun werd aangemeld bij de Europese Commissie overeenkomstig artikel 108, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (hierna: VWEU), antwoordde de gemachtigde:

“Eine Ausnahmeregelung ist nicht erforderlich, da die Antragsteller nur nichtwirtschaftliche Tätigkeiten ausüben, die nicht in den Anwendungsbereich des Europäischen Vertrages fallen. Alle Antragsteller sind entweder als VoGs, als faktische Vereinigungen oder natürliche Personen aufgestellt und haben das Ziel, Kultur auszuüben. Es gibt in diesem Bereich keine wirtschaftlichen Ziele.”

Het gegeven dat, zoals de gemachtigde aanvoert, de voormelde subsidies enkel zouden worden verleend aan vzw's, feitelijke verenigingen of natuurlijke personen,¹⁰ verhindert niet dat het om staatssteun kan gaan in de zin van artikel 107 van het VWEU, voor zover de door hen georganiseerde (gesubsidieerde) activiteit als een economische activiteit kan worden beschouwd. Voor een aantal ervan, zoals voor cultureel-erfgoedpublicaties, (gespecialiseerde) creatieve ateliers en creatieve vakantieateliers lijkt dat niet te kunnen worden uitgesloten.¹¹ Het valt dan ook niet uit te sluiten dat de subsidies die voor deze activiteiten worden verleend, moeten worden beschouwd als staatssteun in de zin van artikel 107, lid 1, van het VWEU, in welk geval ze moeten worden aangemeld, behalve indien een beroep kan worden gedaan op de algemene

⁹ Met uitzondering van de carnavalsverenigingen.

¹⁰ Dit is niet noodzakelijk het geval voor steun verleend op grond van artikel 16 van het decreet van 7 mei 2007 'über die Förderung der Museen sowie der Veröffentlichungen im Bereich des Kulturerbes', aangezien hiervoor alle natuurlijke en rechtspersonen in aanmerking komen.

¹¹ Voor de criteria die gehanteerd worden om te bepalen of een culturele activiteit al dan niet als een economische activiteit moet worden aangemerkt, zie de mededeling van de Europese Commissie 'betreffende het begrip 'staatssteun' in de zin van artikel 107, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie' (2016/C 262/01), *Pb.C.* 19 juli 2016, afl. 262, 4, nrs. 33-37.

groepsvrijstellingsverordening¹² of op een andere vrijstellingsregeling. Indien de decreetgever van oordeel is dat de voorgestelde regelingen in een van de bestaande vrijstellingsregelingen kunnen worden ingepast, verdient het aanbeveling dit in het verdere parlementaire proces te verduidelijken.

Afdeling 2 – Jeugd

Artikel 102

In het voorgestelde artikel 20, § 1, eerste lid, van het decreet van 6 december 2011 ‘zur Förderung der Jugendarbeit’ wordt gewag gemaakt van “de evaluatie van de prestatieovereenkomst”. Gevraagd wat hieronder moet worden begrepen, antwoordde de gemachtigde:

“Gemäß Artikel 19 des Dekrets vom 6. Dezember 2011 zur Förderung der Jugendarbeit schließt die Regierung mit dem Träger der Jugendinformation einen Leistungsvertrag ab.

‘Dieser enthält:

1. die Höhe des Zuschusses für Personal- und Funktionskosten;
2. die Arbeitsaufgaben und den Arbeitseinsatz der Mitarbeiter des Jugendinformations-zentrums;
3. die Angaben zur Verwaltung der zur Verfügung stehenden Infrastruktur;
4. die Angaben zu den Finanzmitteln, einschließlich des förderfähigen Stellenkapitals;
5. die Öffnungszeiten;
6. die Zielgruppen;
7. die Beschreibung der Beteiligung des Jugendinformationszentrums an der Umsetzung des Strategieplans in Bezug auf die Jugendarbeit.

Der Leistungsvertrag gilt für die Dauer der Förderung.’

Gemäß Artikel 2 des Leistungsauftrags hat der Vertrag einerseits die Beschreibung der Aufgaben der Vereinigung ohne Gewinnerzielungsabsichten ‘Jugendinformation Ostbelgien’ und andererseits die Festlegung der Modalitäten der Finanzierung dieser Aufgaben durch die Regierung der Deutschsprachigen Gemeinschaft zum Gegenstand.”

Afdeling 3 – Sport

Vormvereisten

In het om advies voorgelegde voorstel worden de voorwaarden gewijzigd waaronder de Regering van de Duitstalige Gemeenschap sportfederaties (artikel 116 van het voorstel), maar ook topsporters, scheidsrechters of juryleden, trainers en hooggekwalficeerde ploegen (artikelen 117 tot 121) kan ondersteunen. Het valt niet uit te sluiten dat de voorgestelde regeling kan worden beschouwd als een regeling betreffende staatssteun in de zin van de artikelen 107 en 108 van het VWEU. Krachtens artikel 108, lid 3, van het VWEU dient de Europese Commissie

¹² Verordening (EU) nr. 651/2014 van de Commissie van 17 juni 2014 ‘waarbij bepaalde categorieën steun op grond van de artikelen 107 en 108 van het Verdrag met de interne markt verenigbaar worden verklaard’.

van elk voornemen tot invoering of wijziging van steunmaatregelen tijdig op de hoogte te worden gebracht. Behalve indien een beroep kan worden gedaan op een vrijstellingsregeling, zal aan dat vormvereiste vooralsnog dienen te worden voldaan en kan aan die bepalingen geen uitvoering worden gegeven voordat die procedure tot een eindbeslissing heeft geleid.

Er dient te worden opgemerkt dat het gegeven dat in het verleden gelijkaardige subsidieregelingen als verenigbaar met de interne markt werden bevonden, niet meebrengt dat het thans om advies voorgelegde voorstel niet meer zou moeten worden aangemeld bij de Europese Commissie. Het komt immers de Europese Commissie, en dus niet de lidstaat zelf, toe om, na onderzoek, te oordelen of een maatregel al dan niet verenigbaar is met de interne markt.

Gelet op de sanctie die aan niet-aanmelding is verbonden (nietigheid van de staatssteun zelfs indien ze verenigbaar zou kunnen worden verklaard met het Unierecht mocht ze zijn aangemeld), doen de indieners van het voorstel er goed aan hieromtrent contact op te nemen met de Europese Commissie.

Afdeling 4 – Media

Algemene opmerking

Het Grondwettelijk Hof heeft herhaalde malen geoordeeld dat de bevoegdheden van de federale Staat en de gemeenschappen inzake de elektronische communicatie-infrastructuur, ten gevolge van de technologische evolutie, dermate verweven zijn dat ze niet anders dan in onderlinge samenwerking kunnen worden uitgeoefend,¹³ en dat de aan de radio-omroep en de televisie en de telecommunicatie gemeenschappelijke elektronische transmissie-infrastructuur en -diensten in samenwerking tussen de federale Staat en de gemeenschappen moeten worden geregeld, teneinde te bewerkstelligen dat die overheden hun respectieve normen op elkaar afstemmen en om te vermijden dat die infrastructuur en die diensten aan tegenstrijdige bepalingen worden onderworpen.¹⁴

Ter uitvoering hiervan wordt in artikel 9 van het samenwerkingsakkoord van 17 november 2006 tussen de federale Staat, de Vlaamse Gemeenschap, de Franstalige Gemeenschap en de Duitstalige Gemeenschap ‘betreffende het wederzijds consulteren bij het opstellen van regelgeving inzake elektronische communicatienetwerken, het uitwisselen van informatie en de uitoefening van de bevoegdheden met betrekking tot elektronische communicatienetwerken door de regulerende instanties bevoegd voor telecommunicatie of radio-omroep en televisie’ het volgende bepaald:

“Er wordt een Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie opgericht.

¹³ Zie onder meer GwH 14 juli 2004, nr. 132/2004, B.6.2.

¹⁴ GwH 13 juli 2005, nr. 128/2005, B.6.3; GwH 8 november 2006, nr. 163/2006, B.4.

Dit Comité bestaat uit:

- 1° de minister(s) aangeduid door de federale regering;
- 2° de minister(s) aangeduid door de Vlaamse Gemeenschap;
- 3° de minister(s) aangeduid door de Franstalige Gemeenschap;
- 4° de minister(s) aangeduid door de Duitstalige Gemeenschap.

Het Interministerieel Comité voor Telecommunicatie en Radio-omroep en Televisie heeft tot taak om in onderling overleg en met respect voor ieders bevoegdheid, volgens de modaliteiten en procedures zoals vastgelegd binnen het Overlegcomité, de wederzijdse consultatie te organiseren omtrent mekaars initiatieven inzake het opstellen van ontwerpregelgeving met betrekking tot omroep en telecommunicatie.”

Aan de hand van de stukken gevoegd bij de adviesaanvraag, heeft de Raad van State niet kunnen nagaan of in dit geval die wederzijdse consultatie heeft plaatsgevonden.¹⁵

Artikel 125

Luidens het voorgestelde artikel 101, § 2, eerste lid, van het decreet van 1 maart 2021 ‘über die Mediendienste und die Kinovorstellungen’ preciseert en regelt het huishoudelijk reglement van de Mediaraad in welke gevallen de voorzitter van die raad bepaalde functies en activiteiten kan delegeren aan een lid van de dienst (artikel 125, 1°, van het voorstel). In de toelichting bij het voorstel wordt het voorbeeld gegeven van de ondertekening van bepaalde dossiers.

In het decreet van 1 maart 2021 worden aan de voorzitter verscheidene taken toebedeeld, waaronder taken in het kader van de inbreukprocedure.¹⁶ De indieners van het voor advies voorgelegde voorstel moeten nagaan of het de bedoeling is dat de voorzitter van de Mediaraad de uitoefening van elk van die taken kan delegeren aan een lid van de dienst. Indien dat niet het geval is, moeten de taken die de voorzitter zelf moet uitoefenen, worden uitgezonderd van de in de voorgestelde regeling vervatte delegatiemogelijkheid.

¹⁵ Zie adv.RvS 64.139/VR van 17 oktober 2018 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Franse Gemeenschap van 24 januari 2019 ‘portant assentiment à l’accord de coopération entre la Communauté française et la Communauté flamande relatif à l’utilisation de fréquences numériques pour le DAB+ sur le territoire de l’autre partie’, *Parl.St.* Parl.Fr.Gem. 2018-19, nr. 732/1, 30, opmerking 5; adv.RvS 64.269/VR van 17 oktober 2018 over een voorontwerp dat heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 5 april 2019 ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 21 december 2018 tussen de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de aanwending van digitale frequenties voor DAB+ op elkaars grondgebied’, *Parl.St.* VI.Parl. 2018-19, nr. 1865/1, 23-24, opmerking 5; adv.RvS 74.878/VR van 3 januari 2024 over een voorontwerp dat onder meer heeft geleid tot het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 19 april 2024 ‘houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 16 februari 2024 tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 21 december 2018 tussen de Franse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschap betreffende de aanwending van digitale frequenties voor DAB+ op elkaars grondgebied’, *Parl.St.* VI.Parl. 2023-24, nr. 2046/1, 39, opmerking 5.

¹⁶ Zie artikel 140 van het decreet van 1 maart 2021.

Section 5 – Formation pour adultes

Article 130

Le 1° tend à modifier l'article 10, alinéa 3, du décret du 17 novembre 2008 'visant à soutenir les établissements de formation pour adultes' afin de préciser qu'en cas de fusion, les établissements perçoivent le soutien forfaitaire annuel prévu « pour autant qu'ils remplissent les critères d'éligibilité visés à l'article 7 » du même décret.

La section de législation n'aperçoit toutefois pas la plus-value de cet ajout dès lors qu'il est déjà prévu, à l'article 10, alinéa 1er, de ce décret qu'un établissement de formation pour adultes ne peut recevoir de soutien forfaitaire annuel que s'il « satisfait aux dispositions du présent décret », ce qui, par hypothèse, implique également le respect de l'article 7 concerné.

La disposition sera réexaminée en conséquence et, à tout le moins, son commentaire sera complété à ce sujet.

Article 135

Article 18.2 proposé

1. De l'accord de la déléguée désignée par la Présidente du Parlement, à l'article 18.2 proposé, les mots « Par dérogation à l'article 7.1, alinéa 1, et à l'article 8, § 5, alinéa 1 » seront remplacés par les mots « Par dérogation aux articles 7.1, alinéa 1er, 8, § 5, alinéa 1er, et 10, alinéa 10 ».

2. Il ressort du commentaire de la disposition que les « concepts globaux 2022-2025 sont prolongés de deux ans afin de créer le délai nécessaire à une révision complète du système de promotion des établissements de formation pour adultes ».

Or, en prévoyant une prolongation à six ans de la période de subventionnement d'un établissement de formation pour adultes disposant d'un projet global approuvé « à partir du 1er janvier 2022 », sans qu'il soit fait référence à l'année 2025 tel que cela ressort du commentaire, le dispositif pourrait prêter à confusion, laissant accroire qu'une telle prolongation deviendrait pérenne dans l'hypothèse où le système de promotion des établissements de formation dont il est question ne serait pas révisé, ce qui ne semble manifestement pas être l'intention.

Le dispositif sera revu pour mieux correspondre à l'intention exprimée dans le commentaire.

CHAPITRE 3 – FORMATION ET ENSEIGNEMENT

Articles 136 à 143

Les dispositions examinées tendent à insérer dans le décret-programme 1997 du 20 mai 1997 un chapitre I.1 afin d'allouer des ressources supplémentaires aux écoles. D'après l'exposé des motifs, la mesure s'inscrit dans une réforme plus globale du financement des écoles

dont l'objectif sera d'accroître l'égalité des chances dans le système éducatif des Cantons de l'Est et de réduire les inégalités liées à l'origine sociale ou économique des élèves.

Dans cette perspective, la proposition de décret examinée entend remplacer le système actuel de recrutement d'APE dont le statut est jugé défavorable et trop bureaucratique par un mécanisme d'attribution d'un capital emplois ou périodes afin de couvrir les besoins ciblés des écoles concernées, ce mécanisme étant considéré comme une solution structurelle transitoire jusqu'à ce que de nouveaux mécanismes de financement interviennent.

C'est ainsi que les pouvoirs organisateurs ou les chefs d'établissement sont invités à soumettre au Gouvernement un formulaire de demande accompagné d'une description précise du projet qu'ils souhaitent mettre en œuvre et qui entre dans l'une des dix-sept catégories énumérées à l'article 9.2, alinéa 1er, proposé du décret-programme du 20 mai 1997.

Selon l'alinéa 2 de la même disposition, le Gouvernement peut également mettre à leur disposition, sans qu'ils en fassent la demande, un capital emplois ou périodes aux fins visées à l'alinéa 1er en vue de la réalisation de projets pilotes menés à la demande du Gouvernement.

L'article 9.4 proposé du décret-programme du 20 mai 1997 décrit la procédure de dépôt de la demande. Au terme de cette procédure, le Gouvernement décide de l'approbation ou du rejet de la demande de capital emplois ou périodes à des fins spécifiques, dans la limite des crédits disponibles, et communique sa décision par écrit (article 9.5, alinéa 1er, proposé du décret-programme).

D'après l'article 9.5, alinéa 2, proposé, l'approbation de la demande contient notamment (1°) le volume de périodes ou d'emplois octroyés, (2°) la durée du capital emplois ou périodes autorisé, avec les dates de début et de fin, (3°) les éventuelles conditions liées à l'utilisation du capital emplois ou périodes et enfin (4°) un numéro de projet.

Compte tenu de ce que le capital emplois ou périodes est attribué aux écoles dans la limite des crédits disponibles, le principe de légalité consacré par l'article 24, § 5, de la Constitution impose que le dispositif prévoit les critères minimaux qui permettront de répartir les moyens disponibles entre les écoles qui auront introduit une demande destinée à couvrir des besoins spécifiques dont elles se prévalent. Il en est d'autant plus ainsi que, comme cela ressort du commentaire des dispositions examinées, la mesure s'inscrit dans un objectif plus large d'égalité entre les élèves qui bénéficieront de l'aide complémentaire ainsi allouée aux écoles concernées, principe que consacre également l'article 24, § 4, de la Constitution. La proposition sera complétée en ce sens.

Article 147
Article 9.9 proposé

La disposition examinée concerne le traitement de données à caractère personnel relatives à la santé. Elle prévoit que ce traitement de données des personnes concernées est effectué « sous la responsabilité d'un professionnel de la santé ».

La section de législation rappelle que l'article 9, paragraphe 1, du règlement (UE) 2016/679 du Parlement européen et du Conseil du 27 avril 2016 'relatif à la protection des personnes physiques à l'égard du traitement des données à caractère personnel et à la libre circulation de ces données, et abrogeant la directive 95/46/CE (règlement général sur la protection des données)' (ci-après : le « RGPD ») interdit en principe le traitement des données relatives à la santé, sauf à se trouver dans les conditions strictes qui sont précisées au paragraphe 2 de cette disposition. Partant, à moins de prévoir le consentement explicite des personnes concernées par un tel traitement, le législateur devra être en mesure notamment d'établir que l'une des conditions énoncées par l'article 9, paragraphe 2, b) à j), du RGPD est rencontrée en l'espèce ¹⁷.

La même observation vaut pour l'article 157 de la proposition.

Article 148
Article 9.10 proposé

Le paragraphe 1er proposé prévoit que le Gouvernement peut collecter et traiter toutes les données à caractère personnel adéquates, pertinentes et proportionnées « visées à l'article 9.8 » proposé du décret-programme du 20 mai 1997 alors qu'il énumère ensuite les catégories de données en question.

Quant à l'article 9.8 proposé auquel il est renvoyé, il ne vise en tant quel tel aucune donnée à caractère personnel. Il prévoit, en revanche, que le Gouvernement est responsable du traitement des données à caractère personnel « visées à l'article 9.10 ».

Compte tenu de ce que le renvoi à l'article 9.8 manque de cohérence pour les motifs qui précèdent, il y a lieu d'omettre, au paragraphe 1er, les mots « visées à l'article 9.8 ».

La même observation vaut pour le paragraphe 2 de la disposition examinée.

¹⁷ Voir l'avis 68.688/2 donné le 3 mars 2021 sur un avant-projet devenu le décret du 31 mars 2022 'portant création du dossier d'accompagnement de l'élève (DACCE)', *Doc. parl.*, Parl. Comm. fr., 2021-2022, n° 320/1, pp. 146-164.

Article 149*Article 9.11 proposé*

Compte tenu de l'observation formulée sous l'article 148 de la proposition, il y a lieu de remplacer les mots « visées à l'article 9.8 » par les mots « visées à l'article 9.10 ».

CHAPITRE 4 – MATIÈRES RÉGIONALES TRANSFÉRÉESSection 1ère – Emploi

Cette section n'appelle aucune observation.

Section 2 – Funérailles et sépultures

Cette section n'appelle aucune observation.

Section 3 – Tourisme

Cette section n'appelle aucune observation.

Section 4 – Aménagement du territoire et urbanismeArticles 187 à 197

1. Dans la phrase liminaire de l'article 187, le mot « wallon » sera omis.
2. À l'article 189, il convient de remplacer les mots « de l'article D.65 » par les mots « des articles D.65 et D.75 »¹⁸.
3. L'article D.IV.63 du Code du développement territorial ne comporte que deux paragraphes, le paragraphe 3 ayant été abrogé par le décret du 21 novembre 2022.

À l'article 192, la numérotation des nouveaux paragraphes sera adaptée en conséquence.

HOOFDSTUK 5 – FINANCIËN EN BEGROTING

Behalve wat wordt opgemerkt bij artikel 204 over de terugwerkende kracht, zijn er bij dit hoofdstuk geen opmerkingen te maken.

¹⁸ Comparer avec l'article 19, 3°, du décret wallon du 11 avril 2024 'modifiant le Livre Ier du Code de l'Environnement et le Code du Développement territorial'.

CHAPITRE 6 – EXPROPRIATIONS

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 7 – DISPOSITIONS FINALES

Article 204

1. La plupart des dispositions de la proposition de décret sont appelées à entrer en vigueur le 1er janvier 2025.

La non-rétroactivité des décrets est une garantie ayant pour but de prévenir l'insécurité juridique. Cette garantie exige que le contenu du droit soit prévisible et accessible, de sorte que chacun puisse prévoir, à un degré raisonnable, les conséquences d'un acte déterminé au moment où cet acte est accompli. La rétroactivité peut uniquement être justifiée lorsqu'elle est indispensable pour réaliser un objectif d'intérêt général. S'il s'avère en outre que la rétroactivité a pour but d'influencer dans un sens déterminé l'issue d'une procédure juridictionnelle ou d'empêcher les juridictions de se prononcer sur une question de droit, la nature du principe en cause exige que des circonstances exceptionnelles ou des motifs impérieux d'intérêt général justifient l'intervention du législateur, laquelle porte atteinte, au préjudice d'une catégorie de citoyens, aux garanties juridictionnelles offertes à tous.

À défaut de justification particulière, il n'y a pas lieu de déroger à la règle habituelle d'entrée en vigueur des textes décrétaux fixée par l'article 48 de la loi du 31 décembre 1983 'de réformes institutionnelles pour la Communauté germanophone'.

2. De Raad van State merkt overigens op dat een aantal voorgestelde bepalingen zich niet lijken te lenen tot een inwerkingtreding met terugwerkende kracht. Zo wordt de samenstelling van de adviescommissie voor de ondersteuning van ouderen en de Raad voor Gezinsbijslagen gewijzigd (artikelen 5 en 10),¹⁹ moet de Regering bepaalde gegevens verwerken (artikel 6), moeten de sociale trefpunten beschikken over een halve VTE-betrekking van coördinator (artikel 11) en krijgt het referentiecentrum voor integratie en migratie een bijkomende taak (artikel 14). Van de retroactieve werking van dergelijke bepalingen dient dan ook te worden afgezien.

3. Het voorgestelde artikel 58, § 2, eerste lid, van het decreet van 27 juni 2022 'über das Pflegegeld für Senioren' (artikel 7 van het voorstel) heeft tot gevolg dat de overgangsregeling in artikel 58, § 1, van hetzelfde decreet, die ertoe leidt dat ouderen die in december 2022 een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden ontvingen krachtens de wet van 27 februari 1987 'betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap' het meest voordelige bedrag behouden, niet langer van toepassing is op ouderen die overeenkomstig artikel 4 van hetzelfde decreet buiten het toepassingsgebied ervan vallen.

¹⁹ In zoverre het in werkelijkheid gaat om een regularisatie van een bestaande praktijk, zoals de toelichting bij artikel 5 van het voorstel suggereert, moet worden gewezen op de opmerking betreffende de uitwerking in de tijd van artikel 16.

Het voorgestelde artikel 58, § 2, tweede lid, van het decreet van 27 juni 2022 heeft tot gevolg dat artikel 10, tweede lid, van hetzelfde decreet van toepassing wordt op ouderen die het overeenkomstig de overgangsregeling in artikel 58, § 1, van hetzelfde decreet berekende bedrag ontvangen. Dit houdt in dat voor de ouderen die een tegemoetkoming ontvangen als gevolg van een invaliditeit, een arbeidsongeval of een erkende beroepsziekte, het recht op het zorgbudget wordt verminderd met het bedrag van die tegemoetkoming gedurende de periode waarin de oudere die tegemoetkoming ontvangt.

Uit het voorgestelde artikel 58, § 2, derde lid, van het decreet van 27 juni 2022 blijkt dat de bedragen die een oudere tot en met 1 januari 2025 op grond van de eerste paragraaf heeft ontvangen, zijn verworven en niet worden teruggevorderd. In het licht van de bedoelingen van de indieners van het voorstel rijst de vraag of die datum, en daarmee samenhangend de inwerkingtreding van artikel 7 van het voorstel,²⁰ niet veeleer in de toekomst moet worden gesitueerd. In het andere geval zouden voor de periode vanaf 1 januari 2025 immers alsnog bedragen (moeten) worden teruggevorderd. Indien een dergelijk retroactief gevolg toch wordt beoogd, moet tijdens de parlementaire bespreking worden verantwoord voor de verwezenlijking van welke doelstelling van algemeen belang dat in het licht van het voorgaande onontbeerlijk zou zijn.

4. Artikel 9 van het voorstel heeft met terugwerkende kracht een aanzienlijke verkorting van de duur van de verjaringstermijn van de daarin bedoelde rechtsvordering tot gevolg, namelijk van tien jaar (met toepassing van artikel 2262*bis* van het oud Burgerlijk Wetboek) tot drie maanden. Hoewel met die terugwerkende kracht daarom alleen niet wordt beoogd de afloop van een gerechtelijke procedure in een welbepaalde zin te beïnvloeden of de rechtscolleges te verhinderen zich uit te spreken over een welbepaalde rechtsvraag, valt niet in te zien voor de verwezenlijking van welke doelstelling van algemeen belang zij onontbeerlijk is.

Van de terugwerkende kracht van artikel 9 moet bijgevolg worden afgezien.

5. Gevraagd waarom aan artikel 16 van het voorstel terugwerkende kracht wordt gegeven, antwoordde de gemachtigde:

“Das rückwirkende Inkrafttreten von Artikel 16 ist damit zu rechtfertigen, dass hiermit lediglich auf Verwaltungsebene eine Situation berichtigt wird. Da das Arbeitsamt diese Aufgaben bereits zum 1. Januar 2024 operativ übernommen hat, ist ein Inkrafttreten zu diesem Datum notwendig.”

Nog daargelaten dat de voorgestelde wijziging naar luid van artikel 204 van het voorstel zou terugwerken tot 1 januari 2025, en niet tot 1 januari 2024, herinnert de afdeling Wetgeving eraan dat het procedé waarbij een regeling onmiddellijk wordt ingevoerd zonder de totstandkoming van de noodzakelijke decretale of reglementaire basis af te wachten, en aan die laatste dan, wanneer zij uiteindelijk tot stand komt, terugwerkende kracht te verlenen voor zoveel tijd als nodig is om de reeds gangbare praktijk te bevestigen, in beginsel niet toelaatbaar is. Dit is vooreerst het geval, omdat met dat procedé wordt afgeweken van de normale regels die moeten worden gevolgd bij de totstandkoming van reglementaire bepalingen en aldus die regels dreigen te

²⁰ Die bepaling heeft ten gevolge van artikel 204 van het voorstel uitwerking met ingang van 1 januari 2025.

worden uitgehold, ten tweede, omdat erdoor de beslissingsbevoegdheid van de Regering van de Duitstalige Gemeenschap in sommige gevallen feitelijk aan banden wordt gelegd, ten derde, omdat de inhoud van de nieuwe meegedeelde regelgeving niet wordt bekendgemaakt op een wijze als bedoeld bij artikel 190 van de Grondwet en, ten slotte, omdat het gevolgde procedé een bron van rechtsonzekerheid is voor de bestemmingen van de betrokken normen.

Artikel 16 van het voorstel kan bijgevolg geen terugwerkende kracht krijgen.

6. Bij artikel 79, 4°, van het voorstel wordt in artikel 120 van het decreet van 13 november 2023 een nieuwe paragraaf 2.1 ingevoegd, waarin de categorieën van persoonsgegevens betreffende de erkende aanbieders van jeugdbijstand en jeugdbescherming en hun personeelsleden (1°), de pleeggezinnen en de gespecialiseerde pleeggezinnen (2°) en de leden van het pleeggezin of het gespecialiseerde pleeggezin die tot het gezin behoren (3°) worden opgenomen die de Regering kan verwerken en voor welke doeleinden die gegevens kunnen worden verwerkt.

In de toelichting wordt gesteld dat “met deze wijziging materiële fouten [worden] gecorrigeerd door de categorieën gegevens te verduidelijken die de Regering mag verwerken. Ook wordt verduidelijkt op welke categorieën personen deze verwerkingen betrekking hebben en welke doeleinden met deze verwerkingen worden nagestreefd. Door de terugwerkende inwerkingtreding wordt een bestaande feitelijke situatie geregulariseerd”.

Er valt niet in te zien welke redenen van algemeen belang de terugwerkende inperking van het recht op eerbiediging van het privé- en gezinsleven die de voormelde invoeging met zich meebrengt, zou kunnen rechtvaardigen. Het argument dat daarmee een bestaande feitelijke situatie wordt geregulariseerd, doet afbreuk aan artikel 22 van de Grondwet dat aan de bevoegde wetgever voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het voormelde recht. Artikel 22 van de Grondwet waarborgt precies aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagend orgaan. Van de terugwerkende kracht van artikel 79, 4°, van het voorstel moet bijgevolg worden afgezien.

7. Gevraagd hoe de terugwerkende kracht kan worden verantwoord voor de artikelen 87 en 94 van voorstel, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2024, en voor de artikelen 86 en 88 tot 93 van het voorstel, die uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2025, antwoordde de gemachtigde:

“Die Rückwirkung ist nicht erforderlich.”

Bijgevolg moet in artikel 204, 1°, van het voorstel de verwijzing naar de artikelen 87 en 94 ervan worden weggelaten en moeten de artikelen 86 en 88 tot 93 worden uitgezonderd van het toepassingsgebied van de inleidende zin van die bepaling.

8. Gevraagd hoe de terugwerkende kracht kan worden verantwoord voor de artikelen 95 tot 112 van het voorstel, antwoordde de gemachtigde:

“Da durch die angedachten Änderungen keine Nachteile entstehen und keine Rechte eingeschränkt werden, sondern – im Gegenteil – Verwaltungsaufwand entfällt, halten wir

ein rückwirkendes Inkrafttreten für gerechtfertigt.“

De in de artikelen 95 tot 112 van het voorstel vervatte wijzigingen strekken er in hoofdzaak toe een aantal administratieve verplichtingen, zoals de verplichting om een sociaal-ruimtelijke analyse of een jaarprogramma in te dienen, te schrappen. Uit de toelichting bij het voorstel blijkt dat hiermee een “vermindering van bureaucratie”, de verkleining van “administratieve rompslomp”, een vereenvoudiging van de administratie en een vermindering van “het extra administratieve werk” worden beoogd. Bijgevolg kan worden aangenomen dat de terugwerkende kracht is verantwoord door de verwezenlijking van een doelstelling van algemeen belang.

9. Gevraagd hoe de terugwerkende kracht kan worden verantwoord voor de artikelen 123 tot 128 van het voorstel, antwoordde de gemachtigde:

“Einige Artikel der Verordnung (EU) 2024/1083 gelten bereits ab dem 8. Februar 2025. Um Rechtssicherheit zu gewährleisten ist unabdinglich, bestimmte Aspekte dieser Verordnung bereits vor dem 8. Februar 2025 anwendbar zu machen.”

Het gegeven dat een aantal bepalingen van verordening (EU) 2024/1083 van het Europees Parlement en de Raad van 11 april 2024 ‘tot vaststelling van een gemeenschappelijk kader voor mediadiensten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 2010/13/EU’ van toepassing zijn met ingang van 8 februari 2025,²¹ verantwoordt niet dat de voormelde bepalingen van het voorstel met terugwerkende kracht uitwerking hebben met ingang van 1 januari 2025.

Vooreerst gaat de door de gemachtigde aangevoerde redenering enkel op voor de artikelen van afdeling 4 van hoofdstuk 2 van het voorstel die verband houden met die verordening. De gemachtigde erkende te dien aanzien dat de artikelen 125, 127 en 128 van het voorstel geen betrekking hebben op verordening (EU) 2024/1083 en dat de terugwerkende kracht voor die bepalingen niet is verantwoord:

“Die Artikel 125, 127, en 128 müssen nicht zwingend rückwirkend in Kraft treten, da für diese Artikel keine Dringlichkeit besteht. Diese können am Datum der Verabschiedung des Programmdekrets in Kraft treten.”

²¹ Zie artikel 29, alinea 2, b), van verordening (EU) 2024/1083.

Voorts kan voor de overige artikelen van die afdeling, namelijk de artikelen 123, 124 en 126, het gegeven dat ze verband houden met verordening (EU) 2024/1083, enkel verantwoord dat die bepalingen in werking treden op 8 februari 2025.²²

Bijgevolg moeten de artikelen 125, 127 en 128 van het voorstel worden uitgezonderd van het toepassingsgebied van de inleidende zin van artikel 204 en moet aan dat laatste artikel een punt worden toegevoegd waarin wordt bepaald dat de artikelen 123, 124 en 126 van het aan te nemen decreet in werking treden op (of: uitwerking hebben met ingang van) 8 februari 2025.

10. Op de vraag hoe de terugwerkende kracht voor de artikelen 198 en 199 van het voorstel kan worden verantwoord antwoordde de gemachtigde:

“Für die Artikel 198 und 199 ist in der Tat kein rückwirkendes Inkrafttreten erforderlich. Wir werden eine entsprechende Änderung in die Wege leiten.

Die in Artikel 200 erwähnte Vorgehensweise wird bereits praktiziert, sodass mit dem rückwirkenden Inkrafttreten eine bestehende Situation regularisiert wird. Da hierdurch keine Nachteile für die von den Geschäftsführungsverträgen betroffenen Einrichtungen entstehen, halten wir ein rückwirkendes Inkrafttreten für gerechtfertigt.”

Met het voorstel van de gemachtigde om de terugwerkende kracht achterwege te laten voor de artikelen 198 en 199 kan worden ingestemd. De stellers van het ontwerp dienen echter te verifiëren of de latere inwerkingtreding van die bepalingen niet tot gevolg heeft dat de groep van begunstigden van het ontworpen artikel 11 van het Decreet van 21 januari 1991 ‘houdende afschaffing en reorganisatie van Begrotingsfondsen’ onbedoeld wordt verkleind. In voorkomend geval zullen de termijnen in die ontworpen bepaling moeten worden aangepast.

11. De l'accord de la déléguée désignée par la Présidente du Parlement, l'article 204, 2°, de la proposition sera omis.

12. L'article 204, 3°²³, prévoit que les dispositions qu'il vise entreront en vigueur « le jour de l'adoption du présent décret ».

Outre qu'une telle disposition a pour effet de conférer un effet rétroactif au décret proposé, il n'est pas usuel de prévoir l'entrée en vigueur d'une disposition décréte à la date de son adoption. Cette méthode soulève d'ailleurs la question de savoir ce qu'entendent poursuivre comme but exact les auteurs de la proposition dans la mesure où, après avoir été voté par le Parlement, un décret n'est définitivement adopté qu'une fois promulgué.

En conséquence il se recommande soit de supprimer la disposition, soit, si nécessaire, de viser la date de publication du décret au *Moniteur belge*.

²² Of, indien het aan te nemen decreet niet voor die datum wordt bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad, dat ze uitwerking hebben met ingang van 8 februari 2025.

²³ Il est observé que l'énumération figurant à l'article 204 ne contient pas de 4°. Cette erreur sera corrigée.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Eline YOSHIMI

Pierre LEFRANC

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Béatrice DRAPIER

Patrick RONVAUX

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Anne-Catherine VAN GEERSDAELE

Bernard BLERO

DE GRIFFIER - LE GREFFIER

DE VOORZITTER - LE PRÉSIDENT

Greet VERBERCKMOES

Wouter PAS